

Mål C-543/19

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

16 juli 2019

Domstol som begär förhandsavgörande:

Finanzgericht Hamburg (Tyskland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

1 juli 2019

Klagande:

Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG

Motpart:

Hauptzollamt Hamburg

Saken i målet vid den nationella domstolen

Befrielse från antidumpningstull – Konsekvenserna av en felaktig hänvisning i åtagandefakturan till beslutet som gett upphov till befrielsen – Huruvida en korrigerad åtagandefaktura kan uppvisas i efterhand

Föremål och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning av unionsrätten, artikel 267 FEUF

Tolkningsfrågorna

- 1) Utgör det under de omständigheter som föreligger i målet vid den nationella domstolen hinder mot befrielse enligt artikel 2.1 i genomförandeförordning (EU) 2015/82 från den antidumpningstull som införts enligt artikel 1 i samma förordning, att det i en åtagandefaktura enligt artikel 2.1 b i förordningen hänvisas till beslut 2008/899/EG istället för till

genomförandebeslut (EU) 2015/87 som är angivet i punkt 9 i bilagan till förordningen?

- 2) Om fråga 1 besvaras jakande: Får en åtagandefaktura som uppfyller rekvisiten i bilagan till genomförandeförordning (EU) 2015/82 uppvisas inom ramen för ett förfarande för återbetalning av antidumpningstull för att erhålla befrielse enligt artikel 2.1 i denna förordning från den antidumpningstull som införts i artikel 1 i förordningen?

Anförda unionsrättsliga bestämmelser

Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (nedan kallad tullkodexen), senast ändrad genom förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013, särskilt artikel 78

Rådets förordning (EG) nr 2320/97 av den 17 november 1997 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ungern, Polen, Ryssland, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakiska republiken, om upphävande av förordning (EEG) nr 1189/93 och om avslutande av förfarandet vad gäller sådan import med ursprung i Republiken Kroatien, särskilt artikel 2.2

Rådets förordning (EG) nr 1193/2008 av den 1 december 2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina

Kommissionens beslut 2008/899/EG av den 2 december 2008 om godtagande av de åtaganden som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet rörande import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina, ändrat genom kommissionens beslut 2012/501/EU av den 7 september 2012

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/82 av den 21 januari 2015 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 och om avslutande av den partiella interimsoversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 1225/2009, särskilt artiklarna 1 och 2 samt punkt 9 i bilagan

Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/87 av den 21 januari 2015 om godtagande av de åtaganden som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet rörande import av citronsyra med ursprung i Folkrepubliken Kina

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet

- 1 Klaganden (nedan kallad importören) har begärt befrielse från antidumpningstull på import av citronsyra från Folkrepubliken Kina (nedan kallad Kina).
- 2 På importen av citronsyra med ursprung i Kina togs ursprungligen en antidumpningstull ut på grundval av förordning nr 1193/2008. För att befrias från denna lämnade Weifang Enseign Industry Co. Ltd. (nedan kallad Weifang) ett åtagande till kommissionen som den godtog genom beslut 2008/899 (nedan kallat det ursprungliga åtagandet).
- 3 I november 2013 inledde kommissionen en översyn av antidumpningstullen. I samband med detta ingav Weifang ett nytt åtagande.
- 4 Importören och Weifang ingick tre avtal av den 9, 13 respektive 15/16 januari 2015 om leverans av sammanlagt 360 ton citronsyra för 884,70 euro per ton. Det minimiimportpris som kommissionen fastställt på grundval av Weifangs åtaganden för det första kvartalet 2015 uppgick till 878,60 euro per ton. Citronsyran skeppades från Kina den 30 januari 2015.
- 5 Genom tolv tulldeklARATIONER av den 10 och 11 mars deklarerade importören de 360 tonnen citronsyra för övergång till fri omsättning enligt tulltaxenummer 2918 1400 00 0 med TARIC-tilläggsnummer A882. På Hauptzollamts begäran uppvisade importören de tillhöriga åtagandefakturorna från Weifang av den 29 januari 2015 (nedan kallade de ursprungliga åtagandefakturorna). I dessa hänvisades till ”Decision 2008/899/EC”.
- 6 Eftersom de ursprungliga åtagandefakturorna hänvisade till beslut 2008/899 och inte till genomförandebeslut 2015/87 som trädde i kraft den 23 januari 2015, nekade Hauptzollamt den befrielse från antidumpningstull som begärts och påförde genom tolv tulltaxeringsbeslut av den 10 och 11 mars 2015 antidumpningstull för ovannämnda import på grundval av den allmänna antidumpningstullsatsen på 42,7 procent.
- 7 Importören begärde återbetalning av antidumpningstullen och ingav i samband med detta rättade åtagandefakturor. Den enda skillnaden mellan dessa och de ursprungliga åtagandefakturorna var att hänvisningen till ”Decision 2008/899/EC” hade ersatts genom en hänvisning till ”Implementing Decision (EU) 2015/87”.
- 8 Hauptzollamt nekade återbetalning, eftersom villkoren för befrielse från antidumpningstull inte var uppfyllda på grund av den felaktiga hänvisningen till beslut 2008/899 i de ursprungliga åtagandefakturorna. I detta hänseende är den avgörande tidpunkten när tulldeklarationen godtas. Detta har även bekräftats i EU-domstolens dom av den 17 september 2014, Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227).
- 9 Importören har överklagat detta beslut till Finanzgericht Hamburg. Importören vidhåller sin begäran om en fullständig befrielse från antidumpningstull och anför

bland annat att det i vart fall måste anses tillåtet att inge en åtagandefaktura i efterhand.

Kortfattad redogörelse för grunden till begäran om förhandsavgörande

Den första tolkningsfrågan

- 10 Frågan är således huruvida de åtagandefakturer som ingetts i samband med kontrollen av tulldeklarationen uppfyller kraven i artikel 2.1 b i genomförandeförordning 2015/82. Enligt denna bestämmelse uppställs villkor på uppvisandet av en åtagandefaktura för en befrielse. Med åtagandefaktura avses en affärsfaktura som innehåller åtminstone de uppgifter och den försäkran som föreskrivs i bilagan till denna förordning. Med beaktande av lydelsen i den åtagandefaktura som ursprungligen uppvisades står det klart att kraven i punkt 9 i bilagan till förordningen inte är uppfyllda. I fakturan hänvisas nämligen inte till genomförandebeslut 2015/87, utan till beslut 2008/899. Denna felaktiga beteckning skulle emellertid eventuellt inte utgöra hinder för en befrielse från antidumpingstull med hänsyn till de särskilda omständigheterna i målet vid den nationella domstolen.
- 11 För att rätten till tullbefrielse skulle vara utesluten på grund av hänvisningen till det beslut som var ogiltigt vid tidpunkten för importen talar tolkningsregeln att undantagsbestämmelser ska tolkas restriktivt (dom av den 17 september 2014, Baltic Agro, C-3/13, punkt 24, och dom av den 22 maj 2019, Krohn & Schröder, C-226/18, punkt 46).
- 12 Finanzgericht anser emellertid att denna undantagsbestämmelse ska tolkas mot bakgrund av proportionalitetsprincipen. I detta sammanhang har generaladvokaten Kokott i sitt förslag till avgörande av den 6 september 2018 i målet Vetsch (C-531/17, punkt 50) påpekat att uppkomsten av en mervärdesskatteskuld vid importen utgör ett ingrepp i näringsfriheten enligt artikel 16 i stadgan. Något annat kan inte anses gälla för uppkomsten av en antidumpingtull. Den begränsning av näringsfriheten som nekandet av befrielse från antidumpingstull medför är således enligt artikel 52.1 andra meningen i stadgan endast tillåten om den är nödvändig och faktiskt svarar mot de mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen.
- 13 Finanzgericht anser även att villkoren för en befrielse enligt artikel 2 i genomförandeförordning 2015/82 måste tolkas mot bakgrund av proportionalitetsprincipen oberoende av huruvida nekandet av befrielsen från antidumpingstull utgör ett ingrepp i någon av importörens grundläggande rättigheter. I EU-domstolens praxis är det klarlagt att proportionalitetsprincipen ska beaktas vid ett återtagande av ett godtagande av ett åtagande som erbjudits (dom av den 22 november 2012, Usha Martin, C-552/10 P, punkt 32). Detsamma måste gälla vid tolkningen av en bestämmelse enligt vilken en befrielse från antidumpingstull medges. I enlighet med detta har EU-domstolen i samband med

befrielse vid tillämpning av antidumpningstullar framhållit att vid tolkningen av en unionsbestämmelse ska inte bara lydelsen beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelsen ingår i (dom av den 12 oktober 2017, Tigers, C-156/16, punkt 21, med hänvisning till dom av den 16 november 2016, Hemming m.fl., C-316/15, punkt 27, dom av den 14 juli 2016, Verband Sozialer Wettbewerb, C-19/15, punkt 23).

- 14 Skäl 186 i genomförandeförordning 2015/82, till vilket Hauptzollamt har hänvisat, utgör inte hinder för en sådan tolkning. Av nämnda skäl framgår visserligen att enbart ett förvärv av varor från en tillverkare från vilken kommissionen har godtagit ett åtagande inte tvingande medför en befrielse från antidumpningstull. Därigenom förtydligas endast att befrielsen är beroende av huruvida de villkor som föreskrivs i artikel 2 i genomförandeförordning 2015/82 är uppfyllda. Eftersom det i detta skäl förutsätts att dessa villkor är uppfyllda, ger det inte någon ledning när det gäller hur de ska tolkas.
- 15 Vid en tillämpning av proportionalitetsprincipen följer inledningsvis att inte minsta avvikelser från den text som anges i punkt 9 i bilagan till genomförandeförordning 2015/82 medför att befrielsen bortfaller. Detta är även ostridigt mellan parterna i det nationella målet. Finanzgericht anser att det inte föreligger hinder mot avvikelser från lydelsen av befrielsen som anges i punkt 9 om de inte påverkar syftet med uppvisandet av åtagandefakturan.
- 16 Det syfte som eftersträvas med uppvisande av åtagandefaktura är att effektivt kunna övervaka att företagen fullgör de åtaganden som gjorts (dom av den 17 september 2014, Baltic Agro, C-3/13, punkt 29, se även skäl 184 i genomförandeförordning 2015/82). Nyligen har EU-domstolen framhållit vilken särskild betydelse just hänvisningen till det korrekta genomförandebeslutet har i detta hänseende (dom av den 22 maj 2019, Krohn & Schröder, C-226/18, punkt 55). Således kan befrielsen i regel endast antas beviljas om åtagandefakturan hänvisar till det beslut om godtagande av ett åtagande som erbjudits som var giltigt vid tidpunkten för importen.
- 17 Finanzgericht anser emellertid att hänvisningen till det beslut som blivit ogiltigt inte har påverkat och inte heller kunde påverka övervakningen av fullgörandet av de åtaganden som gjorts med hänsyn till de särskilda omständigheterna i förevarande mål. I det konkreta fallet påverkades nämligen inte de tyska tullmyndigheternas förmåga att kontrollera att villkoren för befrielsen var uppfyllda.
- 18 Dessutom var villkoren för ett giltigt åtagande uppfyllda vid importen av varorna. Kommissionen har nämligen informerat Finanzgericht om att båda åtagandena i princip sammanföll i materiellt hänseende. Dessutom har det i förevarande mål enligt kommissionens upplysningar klargjorts att importpriset för den här aktuella citronsyran låg över det minsta importpris som var tillämpligt för Weifang för det första kvartalet 2015.

- 19 I förevarande mål tillkommer vidare att kommissionen inte såg någon anledning att ändra det minimiimportpris som fastställts medan det ursprungliga åtagandet var giltigt för det första kvartalet 2015 efter det nya åtagandets ikraftträdande. Mot denna bakgrund anser Finanzgericht att det är oproportionerligt att neka en befrielse enbart på grund av en hänvisning till beslut 2008/899 som fortfarande var tillämpligt när avtalet ingicks, fastän det har fastställts att det minsta importpris som var tillämpligt vid avtalets ingående, vid faktureringen samt vid importen har överskridits.
- 20 Omständigheterna i förevarande mål skiljer sig emellertid från de som behandlades i dom av den 17 september 2014, Baltic Agro (C-3/13). I nämnda mål var frågan huruvida Baltic Agro AS enligt en bestämmelse som var jämförbar med artikel 2.1 a i genomförandeförordning 2015/82 (punkt 25 i domen) kunde anses utgöra ”den första oberoende kunden i unionen”, fastän företaget inte hade förvärvat varan direkt från det företag som hade ingett åtagandet, utan från en mellanhand. EU-domstolen besvarade denna fråga nekande. En användning av en mellanhand var inte tillåten, eftersom det annars inte kunde fastställas vem som kunde åberopa befrielsen (punkt 30 i domen). Bestämmelserna om krav på direktförsäljning hade nämligen i syfte att kommissionen ”lätt ska kunna kontrollera de minimiimportpriser som de exporterande tillverkarna har åtagit sig att ta ut” (generaladvokaten Cruz Villalóns förslag till avgörande av den 3 april 2014 i mål Baltic Agro, C-3/13, punkt 32). Detta är inte möjligt på samma sätt vid import via en mellanhand, eftersom varje vidareförsäljning av varorna som äger rum efter importen till EU kan orsaka ytterligare kostnader som påverkar priserna (se ovannämnda dom). I förevarande mål påverkades däremot inte övervakningen av åtagandets efterlevnad.

Den andra tolkningsfrågan

- 21 Om EU-domstolen skulle dra slutsatsen att hänvisningen till beslut 2008/899 i den åtagandefaktura som ursprungligen uppvisades utgör hinder för en befrielse från antidumpingstull, uppkommer frågan huruvida de korrigerade fakturor som lämnades in i efterhand, vilka ostridigt uppfyller villkoren i artikel 2.1 b i genomförandeförordning 2015/82 ska beaktas.
- 22 Svaret på denna fråga beror på tolkningen av artikel 2.2 a i genomförandeförordning 2015/82. Vid första anblicken förefaller ordalydelsen i denna bestämmelse vara entydig. I bestämmelsen föreskrivs nämligen att en tullskuld ska uppstå vid tidpunkten för godkännande av deklARATIONEN för övergång till fri omsättning om det fastställs att något av villkoren för befrielse i artikel 2.1 inte är uppfyllt. Således förefaller det uteslutet att uppvisa handlingar efter godkännandet av tulldeklARATIONEN. Även skäl 11 i genomförandebeslut 2015/87 skulle kunna tolkas på detta sätt. Enligt första meningen i detta skäl ska vid deklARATIONEN för övergång till fri omsättning en faktura uppvisas som innehåller åtminstone de uppgifter och den försäkran som föreskrivs i bilagan till genomförandeförordning 2015/82.

- 23 Vid en närmare betraktelse anges emellertid inte uttryckligen i artikel 2.1 i genomförandeförordning 2015/82 vid vilken tidpunkt handlingar senast får uppvisas. Den enda tidpunkt som uttryckligen föreskrivs är då tullskulden uppkommer. Den uppkommer vid godkännande av deklarationen om övergång till fri omsättning. Detta är fallet när ”det fastställs att ... ett eller flera ... villkor [i artikel 2.1 i genomförandeförordning 2015/82] inte är uppfyllda”. Det föreskrivs inte vid vilken tidpunkt denna fastställelse ska göras. Inte heller skäl 11 i genomförandebeslut 2015/87 talar nödvändigtvis för att handlingarna ska uppvisas vid en viss tidpunkt. Tvärtom kan det även tolkas så, att befrielsen från antidumpningstull måste göras gällande vid ansökan om övergång till fri omsättning. Däremot görs inga uttalanden om den (sista möjliga) tidpunkten för uppvisande av fakturan.
- 24 Ytterligare tvivel på förutsättningen att mottagandet av tulldeklarationen föreskrivs som sista möjliga tidpunkt för uppvisande av handlingar i artikel 2.2 i genomförandeförordning 2015/82 uppkommer när man jämför dess ordalydelse med andra antidumpningsbestämmelser. EU-domstolen påpekade i dom av den 12 oktober 2017, Tigers (C-156/16), att den förordning som var aktuell i detta mål till skillnad från andra antidumpningsförordningar inte innehöll någon bestämmelse där det fastställdes vid vilken tidpunkt en giltig faktura ska uppvisas för tullmyndigheten (punkt 25 med hänvisning till punkt 60 i förslaget till avgörande av generaladvokat Mengozzi). Exempelvis fastställs tidpunkten för uppvisandet av tillverkningsintyget i artikel 2.2 i förordning nr 2320/97. Detta avviker tydligt från lydelsen i artikel 2.2 i genomförandeförordning 2015/82.
- 25 Finanzgericht är medveten om att bestämmelsens syfte ska beaktas vid tolkningen av unionsbestämmelser. Åtagandefakturan ska uppvisas så att det kan kontrolleras ”att sändningen motsvarar beskrivningen i de kommersiella dokumenten” (skäl 11 andra meningen i genomförandebeslut 2015/87). Således ska åtagandefakturan i princip uppvisas för tullmyndigheten samtidigt som varan.
- 26 Av proportionalitetsprincipen som även är tillämplig kan man emellertid sluta sig till att enskilda uppgifter i åtagandefakturan kan kompletteras eller korrigeras såvida det syfte som eftersträvas med dessa uppgifter fortfarande kan uppnås. Detta kan anses vara fallet vid styrkandet att ett åtagande har iakttagits, eftersom ett sådan styrkande enligt artikel 2.1 i genomförandeförordning 2015/82 enbart sker genom ett intyg från den exporterande tillverkaren.
- 27 En jämförelse med artikel 78 i tullkodexen skulle kunna tala för en sådan tolkning av tidpunkten för uppvisandet. Enligt EU-domstolens praxis är bestämmelsens grundläggande syfte ”att anpassa tullförfarandet till den faktiska situationen” (dom av den 12 oktober 2017, Tigers, C-156/16, punkt 31). Finanzgericht kan inte se varför något annat skulle gälla för ett återbetalningsförfarande. Såsom redan angetts utgör i vart fall inte lydelsen i artikel 2.2 i genomförandeförordning 2015/82 hinder mot att handlingar uppvisas i efterhand.

- 28 I förevarande mål ökade slutligen risken för ett kringgående inte genom korrigeringen i efterhand av åtagandefakturan. Hänvisningen till beslut 2008/899 som blivit ogiltigt var ett enstaka fel som inte påverkade prövningen av de övriga villkoren för en befrielse från antidumpningstull. Eftersom den försäkran som krävs enligt punkt 9 i bilagan till genomförandeförordning 2015/82 endast utgör ett intygande från den exporterande tillverkaren påverkar tidpunkten för uppvisandet inte dess sanningshalt. Slutligen anser Finanzgericht att det materiella kriteriet, huruvida prisåtagandet faktiskt har iakttagits, ska anses avgörande för befrielsen från antidumpningstull. Detta är ostridigt i förevarande mål.

ARBETSDOKUMENT